

Treasure hunting

Hledání pokladů v městě Tapa

Anežka Jelínková (16), KS Praha

Letos v létě na misijním výjezdu v Estonsku TAPA 14 jsem si poprvé vyzkoušela Treasure hunting. I když jsem věděla o co jde, nevěděla jsem co očekávat. Nějak jsem si nedovedla představit, že budu schopná oslovit cizího člověka na ulici, který bude vypadat podle popisu, který mi dá Bůh. Nicméně, lákalo mě to. A těšila jsem se na tuto zkušenost. No a hned první den Treasure huntingu mě velmi mile překvapil.

Na papír jsem si napsala všechno možné, co mě napadlo k nějaké osobě a přidala jsem se do skupinky. Šly jsme celkem 3 a všechny jsme měly popisky, které do sebe zapadaly. Když jsme ale došly na místo, kde jsme si myslely, že dotyčného najdeme, nikdo tam nebyl. Chvíli jsme tedy chodily okolo, ale nic. Měla jsem pocit, že bychom se měly vrátit zpátky, tak jsem to sdělila zbytku skupinky a ony souhlasily. Tak jsme se vrátily na začátek a rozhodly jsme se pomodlit, aby nás Bůh vedl na to správné místo. Po modlitbě jsme měly pocit, že se máme dát určitým směrem a to jsme také udělaly. Ušly jsme asi 200 metrů a narazily jsme na ženu. Vezla kočárek a měla vlasy do culíku, což bylo na mém papíru. Na jiném jsme měly napsané, že bude mít modré šaty, což také odpovídalo, a tak jsme se rozhodly za ní jít. Došly jsme k ní zrovna když stála před nějakou budovou, která byla vedle parku. Všechny jsme měly u místa napsané, že to bude někde s hodně zelení.

Když jsme k té ženě přišly, oslovila jsem jí, jestli mluví anglicky. Odpověděla, že trochu ano, a tak přišla naše estonská členka skupiny a překládala jí. Vysvětlila jsem jí, že hrajeme jakousi hru a že si myslím, že jsme našly poklad. Zeptala jsem se jí, jestli nemá problémy s krkem nebo bolest v ruce, což bylo na našich papírcích. Odpověděla, že ne. A tak jsem se jí zeptala, jestli se můžu pomodlit jenom obecně a požehnat jí. Řekla, že ano a tak jsem se modlila. Po modlitbě jsem šla pozdravit její malou dcerku, která na nás vykukovala z kočárku. Zeptaly jsme se jak se jmenuje a ta žena odpověděla, že Anna. A přesně toto jméno jsme měly napsané.

Další den jsme Treasure hunting opakovali. Opět jsem sepsala myšlenky, které mě napadly a dala jsem se do skupinky. U kolonky jméno jsem měla ale velký otazník. Napadlo mě jméno Tom, ale říkala jsem si, že je to blbost a že je to jenom můj vlastní výmysl. No ale dali jsme se na cestu a hned po asi 10 metrech jsme narazili na postaršího pána, který stál u žlutého domu, vedle kostela, v parku a měl zelené tričko, což přesně odpovídalo našemu popisu. Nemohl sám chodit, a tak používal speciální opěradlo. Chvíli jsme si s ním povídali a pak jsme mu nabídli modlitbu. Byl velmi otevřený a šťastný, že si s námi mohl popovídat. (A večer dokonce přišel na náš program.)

Šli jsme tedy dál a asi o 20 metrů dál jsme narazili na muže, sedícího v parku. Popis odpovídal. Kšiltovka s nápisem, muž středního věku, sedící pod stromem, a tak jsme k němu šli. Vysvětlili jsme mu podstatu hry a vypadal velmi nevěřičně. Když jsme se ho ale zeptali jestli nemá bolest v noze, nevěřičně se začal smát. Řekl, že má velké bolesti v kolenu. Nabídli jsme mu tedy, že se za něj pomodlíme. Modlili jsme se, ale nevíme, jestli bolest odešla, protože se prý projevuje pouze ráno. K našemu velkému překvapení se ale muž sám od sebe ozval a požádal nás, jestli bychom se nemohli modlit za jeho rameno, které ho také ráno dost bolívá. Tak jsme se okamžitě začali modlit a na něm bylo vidět, jak je dotčený. Měl velkou radost a byl opravdu otevřený. Na konci našeho rozhovoru jsme se jen tak mezi řečí zeptali, jak se jmenuje a on odpověděl Tomas, což odpovídalo mému popisu. Jak jsem řekla, nikdy před tím jsem Treasure hunt nedělala, a tak jsem z této skutečnosti byla opravdu hodně překvapená. Energicky jsem vzala svůj papír a ukázala mu, že na něm mám napsané jeho jméno a ten muž se jen usmíval, měl slzy v očích a nechtěl tomu uvěřit. Byl to opravdu silný moment.

Třetí den jsme opět vyrazili na lov, ale tentokrát to bylo nějak těžší. Dlouho jsme se skupinkou tří lidí bloudili ulicemi a nemohli jsme najít žádné místo, které by popisovalo všechny tři popisky. Ale asi po půl hodině bloudění jsem si všimla žlutého domu a modrého stanu na jeho zahradě, což odpovídalo dvěma popisům. Znaků bylo sice málo, ale i tak jsme se rozhodli do domu vejít. Dveře byli otevřené a my jsme v nich viděli muže. Zavolali jsme na něj anglicky, on ale anglicky mluvit neuměl, proto za námi poslal druhého muže. Ten

vyšel a zeptal se, co potřebujeme. Opět jsme mu vysvětlili naši hru a on vypadal opravdu otevřeně. Dokonce za námi vystoupil z dvorku. Nemohli jsme si nevšimnout velkého prstenu na jeho ruce, což bylo na jednom z našich papírů. Ten muž říkal, že je členem církve, ale ne protestantské. A tak mu Jonas vysvětlil naši víru a ten muž vypadal velmi zaujatě. Nabídli jsme mu modlitbu, on nabídku přijal a Jonas se začal modlit. Při modlitbě dostal několik slov poznání, která muž hned řekl. Bylo vidět, že to k němu opravdu mluví a je dotčený Bohem. A tak mu Jonas nabídl, jestli nechce přijmout Ježíše do svého srdce. Ten muž odpověděl, že zatím ne, ale jeho výraz mluvil za vše. Měl úsměv na tváři a byl velmi milý. Nakonec nás sám požádal, abychom mu jenom požehnali. Potom se s námi srdečně rozloučil a my odešli.

Za tyto tři dny si mě Bůh opravdu používal a já zjistila, že není lepší pocit, než když skrz vás Bůh k někomu mluví. A je tak krásné vidět, jak lidi na Boha reagují. Rozhodně bych chtěla Treasure hunting dál zkoušet a těším se na další zkušenosti.

Poznámka redakce:

Hledání pokladu je jedna z možností, jak evangelizovat na ulicích. Nejdřív si každý jednotlivý účastník zapíše na papír (*mapa pokladu*) svá slova poznání k získání potřebných *vodítek* k nalezení pokladu.

Kategorie vodítek jsou nebo mohou být: místo, jméno osoby, vzhled, osobní problém, něco neobvyklého. Potom se vytvoří menší týmy, členi týmu si vzájemně přečtou svá vodítka a jdou za stálého srovnávání svých map hledat poklad. Hledání pokladu je nadpřirozená evangelizace prostřednictvím nadpřirozených setkání. Biblické principy, návod a osobní svědectví podává Kevin Dedmon z církve Bethel v Reddingu ve své knize *Hledání největšího pokladu*, kterou v českém překladu vydalo v r. 2013 vydavatelství JUDA (www.juda.cz/shop).

Anglická verze článku je [zde](#), estonská [zde](#).
Červenec 2014.